

Під жовтими хмарами  
ворон над містом кричить,

Притулку шукає на дереві  
ніч одпочить.

А жінка з Цзіньчжоу  
од кросен своїх не встає,

Прозору парчу  
невідомо для кого снує.

Спинила свій човник,  
а ниті пливуть золоті...

Як гірко їй ніч ночувати  
в журбі й самоті!